

Panium - Nambala Makumi Abiri na Imwe

Mișcarea spre legea duminicală în țara cea slăvită

Jeff Pippenger

2026-03-05

Istoria de la versetele șaisprezece până la douăzeci și doi din Daniel unsprezece începe și se încheie cu o tipificare a legii duminicale. Faptul că începutul și sfârșitul acestei linii sunt aceleași identifică semnătura lui Hristos, ca Alfa și Omega. Din punct de vedere profetic, aceasta cere ca versetul șaisprezece să fie aliniat cu versetul douăzeci și doi. Când se face acest lucru, istoria țării celei slăvite, așa cum este reprezentată de linia Macabeilor, este mutată în istoria versetelor zece până la cincisprezece.

Macabeii

Răscoala Macabeilor reprezintă cei douăzeci și doi de ani care au început în 1776 și s-au încheiat când Statele Unite au devenit a șasea împărăție a profeției biblice, în 1798. Aceasta identifică numărul douăzeci și doi ca fiind o istorie direct legată de timpul sfârșitului din 1798, unde începe versetul patruzeci din Daniel unsprezece.

Relația numărului douăzeci și doi cu 1798 este important de identificat. Revolta macabeică, prin faptul că prefigurează revoluția americană, aliniază ambele revoluții ale țării glorioase (literală și spirituală) ca revoluții care au respins atât politica de stat a seleucizilor și a regilor europeni, cât și politica ecleziastică a Greciei și a Romei. În ambele mărturii istorice, Grecia și Roma au reprezentat împăratul de la miazănoapte.

Linia Machabejczyków jest przedstawiona w wersecie dwudziestym trzecim, lecz reprezentuje historię, która rozpoczęła się 33 lata po Panius z wersetu piętnastego i nieco ponad sto lat przed Pompejuszem z wersetu szesnastego. Linia ta kończy się na sądzie krzyża, sądzie, który rozciągał się aż do 70 r. n.e., chociaż ten okres sądu w wersecie dwudziestym drugim został określony po prostu jako krzyż. Proroczo linia machabejska, reprezentująca chwalebna ziemię od 1776 roku, następnie od 1798 roku wraz z dynastią hasmonejską, a potem dynastią herodiańską aż do krzyża i 70 r. n.e., kończy się w wersecie dwudziestym drugim, a rozpoczyna się dwudziestoma dwoma latami od 1776 do 1798 roku. Dwadzieścia dwa lata od 1776 do 1798 roku stanowią także typ dwudziestu dwóch lat od 11 września do 2023 roku, które w Księdze Daniela 10 zostały przedstawione typologicznie jako dwadzieścia dwa dni. Linia machabejska zaczyna się i kończy „dwudziestoma dwoma”.

Patru conducători romani

పదహారు నుండి ఇరవై రెండవ వచనలు నేరుగా నలుగురు రోమీయ వలకులను గుర్తించుచున్నవి మరియు వచనల మధ్య మరొక రోఖను వ్రతీనిధించుచున్నవి. మకొకబీయుల రోఖ 'మనరవృత్తము చేసి వీనోతరించు' అనే సూత్రం ఆధారంగా సరిపోల్చబడినవి, మరియు రోమీయ రోఖ వచనలలో నేరుగా వ్రతీనిధించబడినవి.

కొరింథులపాఠ్యం 31లో ఆకీటియం యుద్ధమునందు బైబిలు వ్రాసినముల్నే నల్గవ రజయముగ రోమా నేహసనమునకు అధిరోహించునవ్వుడు, వంపేయు మూడు అడ్డంకులలో మొదటి రెండింటినీ జయించెను. అతని తరువత జూలియన్ నేజరు, ఆగన్టు నేజరు, మరియు టిబేరియన్ నేజరు వచ్చిరి. వంపేయు ఒక నేనధిపతి, మరియు చివరి మూడు చిహ్నాలు చక్కరవర్తులుగా ఒకటిగ అనుసంధానింపబడియున్వవి.

Ultimul dintre cei patru conducători moare în versetul douăzeci și doi, unde a fost răstignit Hristos; prin urmare, trebuie să raportăm ultimul dintre cei patru conducători ai Romei la legea duminicală din versetul șaisprezece. Când procedăm astfel, Pompei ar reprezenta primul dintre cele patru repere, în timp ce al patrulea și ultimul reper se aliniază cu legea duminicală din versetul șaisprezece. Versetul șaisprezece ar fi reprezentat de Tiberiu Cezar, iar bătălia de la Panium din versetul cincisprezece ar fi reprezentată de Augustus Cezar; bătălia de la Rafia din versetul unsprezece ar fi Iulius Cezar, marcându-l astfel pe generalul Pompei ca versetul zece și 1989.

Aceasta identifică faptul că „istoria ascunsă” a versetului patruzeci din Daniel unsprezece, istoria de la prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989 până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu, este reprezentată prin trei linii de profeție care se găsesc în istoria reprezentată de versetele zece până la douăzeci și trei. Macabeii, conducătorii romani și cele trei bătălii ale puterilor interpușe ale Romei.

Aceasta este a treia oară când vin la voi. „Prin gura a doi sau a trei martori va fi statornicit orice cuvânt.” 2 Corinteni 13:1.

Trei războaie prin procură

Versetul zece marchează sfârșitul celui de-al patrulea război sirian, care a avut loc între anii 219 și 217 î.Hr., când Antioh al III-lea Magnus (cel Mare) s-a regrupat în vederea bătăliei din versetul unsprezece, și anume bătălia de la Rafia, care avea să fie reprezentată de Iuliu Cezar. Versetul zece identifică prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, așa cum este reprezentată în versetul patruzeci, iar Pompei se aliniază cu această istorie. Versetul șaisprezece reprezintă cucerirea țării mărețe a lui Iuda, prefigurând legea duminicală din Statele Unite, însă Pompei se aliniază, de asemenea, cu anul 1989, iar în 1989 Roma modernă și-a cucerit primul obstacol, dar, făcând aceasta, ea a cucerit în același timp, din punct de vedere spiritual, America protestantă, atunci când l-a sedus pe Ronald Reagan să formeze o alianță secretă cu țara măreață. O alianță a unui împărat cu desfrânata Romei reprezintă curvie spirituală.

1989 a fost momentul în care curva Romei începe să iasă din cei șaptezeci de ani ai săi pentru a săvârși curvie cu toți împărații pământului. Primul împărat este Statele Unite în 1989, căci Statele Unite sunt, de asemenea, reprezentate prin Ahab, care era căsătorit cu Izabela, care este curva Tirului în Isaia douăzeci și trei.

И ще стане в онзи ден, че Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; а след изтичането на седемдесетте години Тир ще запее като блудница. Вземи арфа, обикаляй града, ти, забравена блуднице; засвири сладкозвучно, изпей много песни, за да бъдеш спомнена. И ще стане след изтичането на седемдесетте години, че

Господ ще посети Тир, и тя ще се върне към печалбата си и ще блудства с всички царства на света по лицето на земята. Исаия 23:15–17.

Curvei a fost dată uitării la „vremea sfârșitului”, în 1798, când a primit rana ei de moarte, așa cum este reprezentat în versetul patruzeci din Daniel unsprezece. La „vremea sfârșitului”, în 1989, ea începe perioada vindecării răni ei de moarte prin săvârșirea curviei cu împărăția care va fi cea dintâi care va impune semnul autorității ei. Acea împărăție a fost reprezentată de Ahab și de Franța, care a așezat papalitatea pe tronul pământului în 538 și a fost împărăția principală care a susținut ridicarea puterii papale. Din acest motiv, ele sunt numite „întâiul născut al Bisericii Catolice”, precum și „fiica cea mai mare a Bisericii Catolice”. Franța și Ahab mărturisesc amândouă despre rolul Statelor Unite din 1989 până la legea duminicală.

În Isaia douăzeci și trei, curva Tirului, care este și curva din Apocalipsa șaptesprezece, pe a cărei frunte este scris Babilonul cel Mare. Ea este „uitată” în istoria Statelor Unite, începând din 1798, când papalitatea a încetat să mai fie a cincea împărăție a profeției biblice, fiara din mare din Apocalipsa treisprezece. Atunci Statele Unite au început rolul lor ca a șasea împărăție a profeției biblice, ca fiara din pământ din Apocalipsa treisprezece. În cele din urmă, Statele Unite devin regele principal al celor zece regi din Apocalipsa șaptesprezece. Istoria simbolică a unei perioade de „șaptezeci de ani”, „zilele unui împărat”, reprezintă cei șaptezeci de ani în care Babilonul a domnit ca prima împărăție a profeției biblice. Aceasta prefigurează istoria Statelor Unite de la 1798 până la legea duminicală, unde linia externă a istoriei americane este reprezentată de cornul republican, iar linia internă este reprezentată de cornul protestant. Aceste două coarne, reprezentând inima Constituției care prevede o separare între guvernarea de stat și guvernarea bisericească, constituie subiectul viitorului Americii.

Șaptezeci de ani sunt hotărâți pentru ca desfrânată Tirului să fie uitată; apoi, de la vremea sfârșitului din 1989 și până la legea duminicală, ea începe să cânte. Ea a început printr-o alianță secretă, pe măsură ce a capturat religia Americii protestante și a doborât structura politică a împăratului de la miazăzi prin prăbușirea Uniunii Sovietice. O perioadă de șaptezeci de ani care se încheie într-o istorie în care Antioh cel Mare stă în mijlocul unei perioade de șaptesprezece ani, împărțită în zece și șapte, care, înmulțite, dau „șaptezeci”. La începutul celor două sute cincizeci de ani externi, care s-au încheiat între Rafia și Paniu, profeția internă de timp a celor două mii trei sute de ani începe cu „șaptezeci” de săptămâni hotărâte asupra poporului lui Daniel. La sfârșitul acelor șaptezeci de săptămâni, în anul 34 d.Hr., Israelul din vechime a fost pentru totdeauna divorțat de Dumnezeu ca poporul Său ales al legământului, iar Dumnezeu intrase atunci în căsătorie cu mireasa Sa creștină și Se îndrepta atunci către neamuri.

207 î.Hr., Antioh se află în mijlocul celor „șaptezeci”, identificând încheierea statutului de națiune favorizată al împărăției sale ca fiind „țara cea slăvită”, unde El a ales să ridice Israelul modern. Sfârșitul Statelor Unite ca a șasea împărăție la legea duminicală este sfârșitul celor „șaptezeci de ani” ai lui Isaia. Linia de două sute cincizeci de ani a lui Antioh identifică încheierea timpului de probă pentru cornul republican al Statelor Unite, chiar înainte de legea duminicală din versetul șaisprezece. Cei două mii trei sute de ani care s-au încheiat când a început judecata, la 22 octombrie 1844, prefigurează momentul când judecata se încheie la legea duminicală. Cei două mii

trei sute de ani încep cu șaptezeci de săptămâni care identifică sfârșitul lui Israel literal ca popor ales al lui Dumnezeu. Încheierea perioadei generale de două mii trei sute de ani se încheie cu mișcarea protestantă luând sfârșit, pe măsură ce mișcarea adventă continuă până la legea duminicală. Când ușa închisă din 1844 se va repeta, ușile se vor închide asupra cornului republican, asupra cornului protestant și asupra fiarei-guvern.

Чтобы Антиох стоял между периодом десяти и семи — значит стоять в конце своего испытательного времени. Испытательный срок для правительства Соединённых Штатов, которое есть зверь из земли, заканчивается при воскресном законе, но испытательный срок республиканского рога заканчивается до воскресного закона.

Isus i-a zis: „Eu nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.” Matei 18:22.

Expresia „șaptezeci de ori câte șapte” este singurul loc din Biblie unde numerele sunt exprimate în acest fel, printr-un multiplu. „Șaptezeci de ori câte șapte” reprezintă cei patru sute nouăzeci de ani care au fost „hotărâți” pentru poporul lui Daniel. Acestea sunt cele șaptezeci de săptămâni care încep cele două mii trei sute și, la sfârșitul celor două sute cincizeci de ani de la același punct de plecare, Antioh ajunge la mijlocul lui zece și șapte. Antioh cel Mare își ocupă acolo locul în ultimele acte ale istoriei sale, în drama sacră a mării controversate.

Închiderea ușii din 1844 reprezintă închiderea ușii a legii duminicale, iar înaintea legii duminicale din versetul șaisprezece începe o perioadă de șapte ani, odată cu Antioh marcând sfârșitul împărăției sale, iar apoi împărăția lui se încheie la finalul celor șapte ani. Perioada de șapte ani reprezintă timpul de încercare al chipului fiarei, iar această perioadă începe la prima lege duminicală din 321. Înaintea primei legi duminicale, care prefigurează ultima lege duminicală, există o perioadă de zece ani care începe cu un edict. La „edictul” din 313 începe încercarea reprezentată prin zece ani, apoi Antioh promulgă prima lege duminicală, iar timpul de probă al cornului republican se încheie. La sfârșitul celor șapte ani, Panium și legea duminicală sosesc, producând divizarea răsăritului și apusului în anul 330.

Pompeius

Pompeu a cucerit țara cea slăvită în versetul șaisprezece, dar în intervalul de doi ani dintre 65 și 63 î.Hr., Pompeu, în împlinirea lui Daniel 8:9, a cucerit de fapt „răsăritul” și „țara [cea slăvită]”, prefigurând dubla cucerire din versetul patruzeci și din 1989.

Al treilea obstacol pentru Roma păgână urma să fie împlinit de Cezar Augustus, care este remarcat pentru formarea primului Triumvirat roman oficial, reprezentând prima unire întreită oficială în Roma. La al treilea reper al conducătorilor romani, unirea întreită este marcată în mod oficial în istoria Romei. La legea duminicală din versetul șaisprezece este statornicită unirea întreită a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos, iar apoi pasărea răutății este așezată din nou la locul ei în Șinear, după cum a arătat Zaharia.

Cezar Augustus a format primul Triumvirat roman oficial, însă de către istorici este numit al Doilea Triumvirat, deoarece și Iulius Cezar a format un Triumvirat, dar acesta nu a fost un

Triumvirat oficial al guvernului roman. Relația dintre Iulius și Cezar Augustus ca simboluri ale întreitei uniri a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos la legea duminicală care urmează să vină în curând este prefigurată prin Iulius la începutul mișcării de impunere a legislației duminicale și prin Augustus la sfârșit. Relația profetică este reprezentată, de asemenea, prin asediul lui Cestius din anul 67, după care a urmat asediul lui Titus. Iulius este Cestius, iar Augustus este Titus. Iulius și Augustus reprezintă întreita unire, iar Cestius și Titus reprezintă un asediu.

Perioada în care mișcarea pentru o lege duminicală începe, din punct de vedere profetic, în 313, este la edictul de la Milano. Apoi, în 321, la mijlocul perioadei de șaptesprezece ani, apare prima lege duminicală. Al treilea pas al împărțirii împărăției în est și vest, reprezentând împărțirea din Statele Unite între cei care primesc și cei care nu primesc semnul fiarei sau sigiliul lui Dumnezeu, a fost în 330. Există o serie de legi duminicale care conduc la o lege duminicală, iar 321 reprezintă prima lege duminicală, care duce la ultima lege duminicală din 330.

Mai puțin decât cei două sute cincizeci de ani ai lui Antiohus, cei două sute cincizeci de ani ai lui Nero identifică o perioadă de opt ani, punctul de mijloc al primei legi duminicale, și apoi nouă ani. Rând peste rând, Antiohus și Nero identifică două perioade care sunt reprezentate prin trei waymark-uri. În ambele linii, primul și ultimul waymark sunt aceleași: un edict la început, care a fost marcat de o căsătorie ce s-a încheiat cu un divorț, și lupta dintre împăratul de la mieznoapte și împăratul de la miezăzi la început și la sfârșit. Prima lege duminicală din 321, aflată la mijloc, trebuie să fie locul unde stă Antiohus. El stă la încheierea unui proces de punere la probă reprezentat prin zece ani, iar acest proces de punere la probă îl manifestă pe Antiohus ca fiind al optulea, care este dintre cei șapte, pe măsură ce formează o icoană a fiarei, care este al optulea ce este dintre cei șapte. În același timp, cei o sută patruzeci și patru de mii trec printr-un proces de punere la probă și se transformă din a șaptea biserică, Laodicea, în a opta și filadelfiană biserică.

La prima lege duminicală începe ridicarea icoanei și se încheie la legea duminicală din Apocalipsa treisprezece, versetul unsprezece, un verset care pune în contrast începutul Statelor Unite ca un miel cu sfârșitul lor ca un balaur. Treisprezece este simbolul răzvrătirii, iar simbolul răzvrătirii, în contextul versetului unsprezece și al faptului că Statele Unite vorbesc ca un balaur, este semnul fiarei; pe când simbolul acelora care au sigiliul lui Dumnezeu este numărul unsprezece. Apocalipsa 13:11 identifică despărțirea dintre cei care primesc semnul fiarei și cei care primesc sigiliul lui Dumnezeu la legea duminicală, atunci când Statele Unite vorbesc ca un balaur.

Imaginea fiarei, ca timp de încercare, are semne specifice care îi marchează sosirea, în timp ce totodată îi prefigurează sfârșitul. De la Noe până la sărbătoarea trâmbițelor, Dumnezeu nu Se schimbă niciodată; El vestește întotdeauna dinainte o perioadă de încercare, înainte de sosirea ei. Vestirile Sale se găsesc în cuvântul Său profetic. Cei mai mulți adventiști (presupun eu) nu știu că, la distrugerea Ierusalimului, au existat două asedii, sau că ziua nimicirii finale a fost aceeași zi din an în care Nebucadnețar a distrus Ierusalimul și templul pentru prima dată — în timpul alfa. De asemenea, este posibil să nu știe că asediile au început la sărbători sacre și s-au încheiat la o sărbătoare sacră, sau că perioada asediului a fost de trei ani și jumătate. Dacă nu cunosc aceste fapte, atunci pare puțin probabil să vadă că Iulius Cezar marchează începutul timpului de încercare al imaginii fiarei în reprezentarea sa cea mai desăvârșită. Prin „reprezentare desăvârșită” înțeleg

împlinirea sa finală.

Aceeași perioadă este reprezentată din 1888 până la legea duminicală, iar apoi din nou de la 11 septembrie până la legea duminicală, însă împlinirea desăvârșită a perioadei profetice a ridicării chipului fiarei, așa cum este reprezentată de Constantin cel Mare în perioada 313 până la 330, începe în timpul președinției celui de-al optulea președinte de la vremea sfârșitului din 1989.

De la prima lege duminicală, perioada de încercare cu privire la Sabat și duminică se desfășoară într-o perioadă reprezentată de cei șapte ani ai lui Antiohus. Cei șapte ani ai liniei lui Antiohus, înmulțiți cu cei nouă ani ai liniei lui Nero, dau șaiszeci și trei, iar în anul 63 î.Hr. Pompei a cucerit țara cea slăvită, în împlinirea versetului șaisprezece din Daniel unsprezece. La legea duminicală, nouă împărați vor recunoaște Statele Unite ca împăratul preminent al celor zece împărați care se învoiesc să-și dea împărăția curvei Tirului, care apoi va desfrâna cu toți împărații pământului.

Conform structurii profetice a parabolei celor zece fecioare, căsătoria fiarei și a prorocului mincinos a fost înfăptuită în 1989, dar la legea duminicală căsătoria este consumată. Un fractal al acestei istorii este perioada judecării celor vii, care a început în 2001, la 11 septembrie. Din acel moment până la legea duminicală, timpul de încercare al chipului fiarei, care este, de asemenea, timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, judecata se împlinește asupra poporului legământului lui Dumnezeu și asupra țării în care aceștia au locuit, în împlinirea profeției legământului lui Avraam. În acea perioadă, biserica laodiceană adventistă de ziua a șaptea este judecată, iar apoi sunt judecați cei care mărturisesc că sunt fecioare. Astfel, cornul protestant este judecat și este judecat în perioada în care mai întâi partidul Democrat al cornului republican a fost judecat până în 2024, când judecata republicanilor cornului republican are loc acum. Guvernarea constituțională este fiara care poartă cele două coarne și este judecată la legea duminicală.

Din 1989 până la legea duminicală este reprezentat, într-un fractal, intervalul de la 11 septembrie până la legea duminicală, însă împlinirea desăvârșită a ridicării chipului fiarei se află în al optulea președinte, care este dintre cei șapte. Cei șaptesprezece ani ai lui Nero sunt un fractal al istoriei de la 11 septembrie până la legea duminicală. Cei șaptesprezece ani ai lui Antioh sunt același lucru. Căsătoria lui Reagan și alianța secretă este consumată printr-o alianță deschisă în mandatul celui de-al optulea președinte. Prima dintre căsătoriile alfa și omega a fost simbolizată prin Patriot Act în 2001, când legea engleză a fost schimbată în lege romană. Căsătoria edictului de la Milan marchează începutul împlinirii desăvârșite a ridicării chipului fiarei. Structura ei se întemeiază pe structura căsătoriei celor zece fecioare și reprezintă căsătoria contrafăcută care are loc în timpul căsătoriei adevărate.

Fiafañen-tsary fitsapana fotoana dia maneho ny “fitsapana” izay tsy maintsy lalovantsika alohan’ny “hanisiana tombo-kase” antsika. Ny tranon’Andriamanitra no tsaraina aloha, ary avy eo, amin’ny lalàn’ny Alahady, dia tsaraina izay any ivelan’ny tranon’Andriamanitra. Ny vanim-potoanan’ny fitsarana farany, na ao amin’ny tranon’Andriamanitra izany na avy eo ao amin’ny ilay vahoaka betsaka, dia manomboka amin’ny lalàn’ny Alahady voalohany. Hisy lalàn’ny Alahady voalohany any Etazonia izay hanamarika ny fiandohan’ny fahatanterahana lavorary sy farany ny vanim-potoanan’ny fitsapana ny fiafañen-tsary, izay hifarana avy eo amin’ny ilay lalàn’ny

Alahady izay manatanteraka ny Apokalypsy 13:11. Izany lalàn'ny Alahady izany no lalàn'ny Alahady farany ao amin'ny tany mahafinaritra. Ny lalàn'ny Alahady farany ao amin'ny tany mahafinaritra no lalàn'ny Alahady voalohany eo amin'izao tontolo izao, ka izany no manamarika ny fotoana fitsapan'ny fiarañen-tsary ho an'izao tontolo izao. Ny fotoana fitsapan'izao tontolo izao dia manomboka amin'ilay lalàn'ny Alahady any Etazonia ao amin'ny andininy faha-iraika ambin'ny folo amin'ny toko fahatelo ambin'ny folo. Rehefa "miteny" tahaka ny dragona i Etazonia amin'ilay lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela, ny andininy faha-roa ambin'ny folo sy ny manaraka ao amin'ilay toko dia maneho ny fotoana fitsapan'ny fiarañen-tsary maneran-tany.

Nga kjo arsy, profecia dyqind e pesëdhjetëvjeçare e Neronit, e cila përfundon me shtatëmbëdhjetë vitet që fillojnë me dekretin në vitin 313, e ndjekur nga ligji i parë i së dielës në vitin 321, pastaj nga ndarja e lindjes dhe e perëndimit në vitin 330, është e rëndësishme të shihet. Tri hapat e vijës së Neronit kanë të bëjnë me përndjekjen, Neroni duke qenë simboli i përndjekjes dhe periudha 250-vjeçare duke përfaqësuar kishën e Smirnës, e cila përfundoi në vitin 313 kur erdhi kisha e kompromisit. Hapi i tretë shënon fundin e një mbretërie, prandaj, kur zbatohet ndaj Shteteve të Bashkuara, ai përfaqëson ligjin e së dielës dhe kalimin nga mbretëria e gjashtë te mbretëritë e shtatë dhe e tetë. Kur zbatohet ndaj botës, waymark-u i tretë është mbyllja e kohës së provës njerëzore, e cila u tipizua nga mbyllja e kohës së provës për Shtetet e Bashkuara në fillim të periudhës së provës së botës lidhur me shëmbëlltërinë e bishës.

Acesta este motivul pentru care Augustus Cezar, al treilea dintre cei patru conducători romani care duc la legea duminicală, reprezentată prin cruce, așa cum este prezentat în versetul douăzeci și doi, poate reprezenta crucea, chiar dacă urmează să fie urmat de Tiberiu, care, de asemenea, reprezintă crucea. Perioada de testare a chipului fiarei este o probă dublă, care mai întâi pune la încercare pământul și apoi marea. Pământul este Statele Unite, iar marea este lumea.

Testul icoanei fiarei produce o dublare a semnelor; unde alfa celei de-a doua perioade este, de asemenea, omega primei perioade. Anul 321 a fost prima lege duminicală din istoria profetică, iar în cei șaptesprezece ani care identifică timpul de testare al icoanei fiarei, 321 este prima lege duminicală din Statele Unite care conduce la legea duminicală omega a timpului de testare al icoanei fiarei în țara slăvită. Totuși, 321 este și prima lege duminicală pentru lume, astfel că anul 321 marchează mijlocul atât al începutului, cât și al sfârșitului timpului de testare al icoanei fiarei. 313 este începutul, iar începutul este un edict, care prefigurează legea duminicală. Cei șaptesprezece ani ai lui Nero identifică o perioadă de intensificare a legilor duminicale până la încheierea timpului de probă al omenirii.

Decretul preînchipuie prima lege duminicală care conduce la încheierea timpului de probă. Pompei a cucerit Iuda în versetul șaisprezece, preînchipuind legea duminicală, iar Iulius Cezar a format primul Triumvirat; deși a fost o uniune întreită neoficială, istoricii îl consemnează totuși ca fiind primul. Preînchipuirea, prin Iulius Cezar, a uniunii întreite a legii duminicale, a preînchipuit Triumviratul oficial al lui Augustus Cezar, care a fost urmat de Tiberiu la cruce. Toți cei patru conducători romani preînchipuie legea duminicală, după cum și toate cele trei trepte ale celor șaptesprezece ani ai lui Nero o preînchipuie.

Pompeius se aliniază cu 1989; Iulius se aliniază cu versetul unsprezece; Augustus se aliniază cu versetul cincisprezece, iar Tiberiu cu versetul șaisprezece. Relatarea despre Iulius din versete include incursiunea lui în Egipt și pe Cleopatra. Istoria se repetă prin Marcu Antoniu. Marcu Antoniu era principalul general al lui Iulius Cezar în vremea când Iulius a fost asasinat prin douăzeci și trei de lovituri de pumnal. Douăzeci și trei reprezintă legea duminicală, iar moartea lui Iulius prin 23 de lovituri este o împărăție care se încheie la legea duminicală. Marcu Antoniu, Augustus Cezar și Marcus Lepidus au format apoi primul Triumvirat oficial pentru a-i răzbuna moartea. Una dintre acele puteri întreprinse, Marcu Antoniu avea să repete întâlnirea lui Iulius cu Egiptul și cu Cleopatra.

Fie că este vorba despre Iulius sau despre Marc Antoniu, amândoi sunt simboluri ale Romei, iar Cleopatra era un simbol al Egiptului și al Greciei. Ea reprezenta stăpânirea grecească în Egipt, ambele fiind simboluri ale balaurului, pe când Iulius și Marc Antoniu sunt simboluri ale fiarei. Ca femeie în această relație, Cleopatra era biserica, făcându-i pe Iulius și pe Marc Antoniu statul. Cleopatra reprezintă o femeie care este despărțită de două ori de iubirii ei romani de rang împărătesc: mai întâi în 1798, iar apoi la încheierea timpului de probă, când ajunge la sfârșitul ei fără ca nimeni să-i vină în ajutor. Disparația ei finală are loc în bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr. Învingătorul în bătălia de la Actium a fost Cezar Augustus, astfel că vedem că Pompei a murit în Egipt, Iulius a avut o întâlnire cu Cleopatra în Egipt, aceasta fiind dublată în istoria lui Marc Antoniu, iar apoi Cezar Augustus pune capăt acelei relații la Actium. Actium identifică legea duminicală, căci în bătălia de la Actium a fost înlăturat al treilea obstacol pentru Roma, iar Roma păgână imperială a început să domnească timp de trei sute șaiszeci de ani, în împlinirea lui Daniel 11:24.

Pompei a înlăturat primele două piedici, iar Augustus pe a treia.

I z jednego z nich wyszedł mały róg, który urósł bardzo wielki ku południowi i ku wschodowi, i ku ziemi ozdobnej. Daniela 8:9.

Pompei este 1989, primul semn de hotar al celor trei puteri politice care urmează să fie învinse de Roma modernă pe măsură ce rana ei de moarte este vindecată. Uniunea Sovietică, urmată de Statele Unite și, de asemenea, de Națiunile Unite, în versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece. Războiul puterii papale este politic și religios, iar din punct de vedere profetic puterea religioasă a Statelor Unite a fost cucerită atunci când a fost înfăptuită alianța secretă dintre Reagan și papa Ioan Paul al II-lea. Ținta papalității include trei obstacole politice și trei puteri religioase. În 1989, una dintre cele trei puteri politice a fost măturată, iar protestantismul, ca termen propriu-zis care înseamnă a protesta împotriva Romei, a fost, de asemenea, măturat de președintele Statelor Unite în aceeași istorie. Cele trei puteri politice sunt Uniunea Sovietică, Statele Unite și Națiunile Unite, iar țintele religioase sunt protestantismul, împreună cu diferitele religii ale balaurului, care sunt toate considerate spiritualism. Cele trei religii care conduc lumea la Armagedon sunt protestantismul apostat, catolicismul și spiritualismul; iar luptele interne ale puterii papale dintre ideologia conservatoare și cea liberală din cadrul bisericii lor, împreună cu schismele catolicismului ortodox, constituie un obstacol religios, iar celelalte două obstacole religioase pe care catolicismul trebuie să le cucerească sunt protestantismul apostat și spiritualismul.

Protestantismul a fost măturat în 1989.

Dacă luptele interne ale catolicismului, așa cum sunt reprezentate în diferitele profeții catolice derivate din mesajele de la Fatima, sunt separate de eforturile ei de a birui puterile religioase din afara propriei sale religii, atunci biruința ei alfa asupra protestantismului a fost alianța secretă a lui Reagan, iar biruința ei omega a fost alianța deschisă din 2025. Luptele ei cu bisericile ortodoxe sunt, de asemenea, înfățișate de la o biruință inițială în 1989 până la biruința finală de la Panium.

Pompeu se aliniază cu anul 1989, iar cele două biruințe ale sale asupra „răsăritului și țării celei plăcute”, așa cum le identifică Daniel în capitolul opt, versetul nouă, reprezintă biruința spirituală și politică a papalității asupra fostei Uniuni Sovietice, precum și biruința spirituală însoțitoare asupra țării glorioase a protestantismului de profesie. Iulius Cezar va pierde la Rafia, așa cum a pierdut Antioh al III-lea și așa cum va pierde Zelenski. Iulius este subiectul versetelor șaptesprezece până la nouăsprezece, iar apoi Augustus Cezar se ridică drept strângătorul de biruri. Tiberiu Cezar domnește în vremea crucii, astfel că Tiberiu este legea duminicală din versetul șaisprezece.

Acest lucru îl aliniază pe Augustus cu Panium din versetul cincisprezece, iar bătălia de la Raphia din versetul unsprezece cu Iulius. Bătălia de la Panium este al treilea război mondial, care începe chiar înainte de legea duminicală din versetul șaisprezece, dar apoi se transformă în bătălia de la Actium. Panium a fost bătălia de pe uscat (Statele Unite), iar Actium a fost bătălia de pe mare (lumea). Augustus este reprezentat la Panium în linia celor patru conducători romani, iar el a fost conducătorul efectiv la Actium. La Panium, Antioh a avut de-a face cu Egiptul, care era aliat cu Roma, iar la Actium Augustus a avut de-a face cu Egiptul (Cleopatra), aliat cu Roma (Marc Antoniu). Aceasta înseamnă că Pompei reprezintă versetul patruzeci până în 1989, iar Tiberiu reprezintă legea duminicală din versetul patruzeci și unu. Iulius Cezar a sosit în 2014, când a început războiul din Ucraina, așa cum este prefigurat de bătălia de la Raphia din anul 217 î.Hr.

Aceasta arată că versetele șaptesprezece până la douăzeci și doi încep în 1989 și se încheie la legea duminicală și sunt, prin urmare, istoria care se aliniază cu „istoria ascunsă” din versetul patruzeci. Linia profetică a Macabeilor se aliniază, de asemenea, cu aceeași „istorie ascunsă”. Linia conducătorilor romani identifică Roma modernă, fiara din Apocalipsa șaisprezece, iar linia Macabeilor descrie țara cea slăvită, prorocul mincinos din Apocalipsa șaisprezece. Linia celor trei bătălii identifică biruința asupra împăratului de la miazăzi, balaurul din Apocalipsa șaisprezece.

Acele trei linii reprezintă cele trei puteri care conduc lumea la Armagedon și sunt reprezentate în versetul patruzeci ca împăratul de la miazăzi, balaurul, împăratul de la miazănoapte, fiara, iar carele, călăreții și corăbiile sunt prorocul mincinos. Cele trei linii din versetele zece până la douăzeci și trei reprezintă cele trei puteri în istoria ascunsă a versetului patruzeci, care nu sunt nimic mai mult sau mai puțin decât o ilustrare continuă a celor trei subiecte reprezentate în istoria deschisă a versetului patruzeci.

Versetul unu

Versele unu până la patru identifică „timpul sfârșitului” în 1989, precum și pe cei opt președinți ai Statelor Unite de la acel punct de plecare, încheind cu al optulea și ultimul președinte, cu mult mai bogat. În versetul patru, acel împărat devine împăratul lumii, așa cum este reprezentat de Alexandru cel Mare, împăratul Ahab, cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece, cele zece seminții din Psalmii optzeci și trei și cele zece neamuri prezentate ca simbol al lumii în chiar primul pas al legământului lui Dumnezeu cu Avram în Geneza 15:18–21.

Versetele unu până la patru reprezintă istoria din 1989 până la unirea întreită de la legea duminicală din versetul patruzeci și unu și, prin urmare, ele se aliniază cu cei patru conducători romani, cu linia Macabeilor și cu cele trei bătălii din versetele zece până la cincisprezece, care împreună alcătuiesc istoria ascunsă a versetului patruzeci.

Versele cinci până la nouă prezintă o linie profetică ce reprezintă în mod desăvârșit istoria din 538 până în 1798 și oferă logica istorică și profetică necesară pentru a înțelege semnificația timpului sfârșitului din versetul patruzeci. Această logică explică versetul zece ca represalia pentru istoria versetelor cinci până la nouă și, făcând astfel, definește logica anului 1989. Aceasta înseamnă că versetele unu până la douăzeci și trei din Daniel unsprezece reprezintă cinci linii profetice care sunt aliniat cu istoria ascunsă a versetului patruzeci. Primele patru versete sunt despre Trump, al optulea președinte, care este dintre cei șapte, și care este sortit să fie împăratul a zece împărați în a șaptea împărăție din Apocalipsa șaptesprezece.

Стихове пети до десети определят историята, водеща до 1798 година и нататък до 1989 година, което е историята на четиридесети стих. Стихове десети до петнадесети определят история на три посреднически войни, започваща през 1989 година, като втората започва през 2014 година; след това най-богатият президент се издигна през 2015 година. Този най-богат президент бе поразен през 2020 година, а през 2022 година войната при Рафия ескалира, и след това най-богатият президент се завърна през 2024 година, а през 2025 година и главата на звяра, и главата на образа на звяра бяха и двете встъпили в длъжност.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.